

DE KANTONRECHTER

door
Jamaica Vink

De zaak: Jessica (28) uit Tilburg reed op 14 maart 2012 op de A58 bij Breda. Ze werd aangehouden wegens bumperkleven. De vrouw is zich van geen kwaad bewust, daarom verschijnt ze vandaag voor de kantonrechter in Breda.

'Ik ben me er niet bewust van'

Jessica (28) uit Tilburg reed 14 maart 2012 rond het middaguur vanuit Eindhoven naar Rotterdam. Op de A58 bij Breda werd ze aangehouden wegens bumperkleven. „U had een snelheid van 100 kilometer per uur en zou op 3 meter afstand achter een personenauto gereden hebben, over ten minste 3 kilometer”, aldus de kantonrechter. Jessica zegt het heel anders te hebben ervaren. „Ik had net een nieuwe auto en reed op *cruisecontrol*. Ik ben me er niet bewust van dat ik achter een andere auto heb gehan-

'Ik zit vaak op de weg. Ik heb al tien jaar mijn rijbewijs en ben nog nooit bekeurd'

gen”, aldus Jessica. „Toen ik staande werd gehouden, dacht ik dat ik te hard had gereden. Maar de agent begon over bumperkleven. Ik was nog nooit in aanraking geweest met de politie. Ik klapte dicht.” Volgens haar waren de agenten binnen een paar minuten weer weg. „Zonder mij te informeren over de auto waar ik achter zou hebben gereden.” Eenmaal thuisgekomen, las Jessica de beschikking door. „Daar stond in dat ik een zwart voertuig heb, terwijl het om een bruine gaat. Hoe objectief is het proces verbaal dan?” De kantonrechter geeft toe dat het summier is opgeschreven. „Maar het gaat om een stuk van 3 kilometer, dat is geen klein stukje. Was u misschien met andere dingen bezig?” „Ik had mijn auto net, ik reed op

cruisecontrol. Misschien is het daar dan fout gegaan. Anderzijds: ik zit vaak op de weg. Ik heb al tien jaar mijn rijbewijs en ben nog nooit bekeurd. Dat getuigt ook van een zeker rijgedrag. Bij bumperkleven denk ik aan mensen die 150 kilometer per uur rijden en met hun lichten gaan knipperen als ze er voorbij willen.”

De kantonrechter denkt even na. „Ik begrijp uw verweer. Het komt erop neer dat u zich er niet bewust van bent en u zich moeilijk kunt verdedigen, omdat u niet weet achter welke auto u heeft gehangen. Daar heeft u geen beeld bij.” „Dat klopt”, antwoordt Jessica. Dan is het woord aan de officier van justitie. „Twee verbalisanten verklaren onder ambts-eed dat mevrouw op een te korte afstand achter haar voorganger reed. Deze verbalisanten draaien dit soort diensten regelmatig.”

De officier twijfelt hierdoor niet aan het proces-verbaal. „Ondanks dat er een verkeerde kleur van de auto genoteerd is. De boete is inderdaad hoog. Maar u reed op de snelweg, met zo'n afstand. Dat kan grote gevolgen hebben.” De officier eist daarom alsnog een geldboete van 500 euro. Jessica is het hier duidelijk niet mee eens en somt nogmaals haar argumenten op. „Het is een lastige zaak”, geeft de rechter toe. „Maar er zijn twee verbalisanten die getekend hebben. Het feit dat u de auto niet gezien heeft, zegt niet alles. Er zijn nu eenmaal momenten waarop je als bestuurder afgeleid bent.” „Wel gaat het om een oud feit”, vervolgt hij. „Daarom leg ik de helft van de boete voorwaardelijk op.”

KIM-MAI VAN ZOELLEN

‘Na jaren ben ik er eindelijk achter dat ik aan Lyme lijd’

INTERVIEW Het is de Week van de Teek. Gesprek met Kim-Mai van Zoelen uit Breda. Ze lijdt aan een chronische vorm van Lyme.

door
Edine Wijnands
edine.wijnands@bndestem.nl

■ Kim-Mai van Zoelen: 'Ik blijf hopen en wil positief in het leven staan. Ik kan genieten, alleen anders dan voorheen.' foto's Kim-Mai van Zoelen

KIM-MAI VAN ZOELLEN

- Leeftijd: 36 jaar
- Geboorteplaats: Emmen (na een jaar verhuisd naar Breda)
- Woonplaats: Breda
- Burgerlijke staat: vriend
- Beroep: fotografe
- Opleiding: 'Pff, welke wil je weten? Mbo activiteitenbegeleiding, sociaal pedagogische hulpverlening, de Kleine Tiki, fotografie...'
- Hobby's: heel veel hobby's en passies waarbij haar ziekte haar behoorlijk in de weg zit: dieren, natuur, reizen, snowboarden, creatief bezig zijn, kunst, cultuur, fotografie
- Hond: Yoko

Soms heb ik heimwee naar vroeger, naar de tijd dat ik vol energie was. Vol levenslust. Ik ging graag uit, zette me voor meer dan honderd procent in voor mijn werk. Ik reisde graag. Vietnam, Cambodja. Hield van snowboarden. Van lange wandelingen met de hond. „Het was in 2007. Ik was net begonnen met een nieuwe baan. Ik werkte met jong volwassenen met een autistische stoornis. We hadden een teamtje in de Biesbosch. Opeens ging ik onderuit.”

Nieuwe vacaturebank Breda Actief

Breda - Breda Actief werkt deze maand aan een nieuwe online Vacaturebank Vrijwilligerswerk Breda die is geïntegreerd met www.zorgvoorelkaar.com. Hiermee komt er één centrale plek

voor vrijwilligers en organisaties. In april en mei worden gratis workshops van ongeveer anderhalf uur gegeven over het gebruik van de vacaturebank. Meer informatie op www.breda-actief.nl

COLOFON BREDA

Krant niet ontvangen?
Onze excuses. Meld het via bndestem.nl/service. U ontvangt restitutie. Abonnees hebben gratis toegang tot de E-paper via bndestem.nl/epaper (eenmalig aanmelden). Vragen? Bel: 088 01 39920

Informatie over advertentiemogelijkheden
T 088 - 013 99 94
E advertieren.west-brabant@wegenermedia.nl
W www.bndestemadvertieren.nl
Rubrieksadvertenties
T 0900 674 3836
W www.kleintjesmarkt.nl

Familieberichten
T 088 0139 999
W www.familieberichtenonline.nl

Redactie Breda
Spinnewald 55, 4815 HV Breda
e-mail: redactie.stad@bndestem.nl
tel. 076-5 312 311
fax 076-5 312 162

BN DeStem

Weg met die reclame in de berm?

De gemeente Breda wil het aantal reclameborden langs de rand van de weg drastisch verminderen. Vanaf 1 april worden alle borden die zonder vergunning in de berm staan, weggehaald door de gemeente Breda.

Het gaat om een aanzienlijk aantal borden, want alleen al in 2013 werden honderd illegale bermborden geteld in Breda.

Niet alle reclame langs de wegen is straks verdwenen: rotondereclames, driehoeksreclameborden en de bekende lichtmastreclames mogen wél blijven als er vergunning voor is. Ook in Oosterhout is er een beleid als het gaat om reclameborden. Daar verhuurt de gemeente onge-

veer 85 gemeentelijke reclameborden en de Oosterhoutse rotondes zijn 'ter adoptie' aangeboden. Het bedrijf dat een rotonde adopteert, mag op die rotonde in ruil voor het onderhoud zijn reclameborden neer-

zetten. Wat vindt u van de reclameborden langs de weg? Is een grote hoeveelheid bermborden slecht voor de verkeersveiligheid, omdat u erdoor wordt afgeleid als u auto rijdt? Is het een aantasting van het landschap langs de weg? Is het terecht dat de gemeente Breda maatregelen neemt? Of moet het kunnen, dat in de berm reclame wordt gemaakt voor van alles en nog wat.

Wat vindt u van deze kwestie? E-mail ons uw mening en/of uw ervaringen met bermborden, o.v.v. uw naam, woonplaats en telefoonnummer: redactie.stad@bndestem.nl

■ Fotografe Kim-Mai van Zoelen besloot de ziekte van Lyme waaraan zij lijdt te verwerken in een fotoserie. Zo probeert ze over te brengen wat zij voelt. Haar moeheid, machteloosheid, uitputting.

„Achteraf gezien ging het eigenlijk al een tijdje minder goed met me. Ik had last van evenwichtsstoornissen. Van duizelingen. Ik had me ingeschreven voor een masterstudie aan de Tilburgse universiteit, maar merkte dat ik me moeilijk kon concentreren. Het lezen ging slecht.”

„Die dag in de Biesbosch werd ik groen, grauw, viel flauw. Ze brachten me naar huis. Ik bleek hoge koorts te hebben, had spierpijn en krampen. Ik ging ervan uit dat het een heftige griep was. Verve-

lend, maar zou wel weet overgaan. Maar het ging niet over.”

„De koorts verdween. Maar ik bleef maar moe, had slappe spieren. Het lukte me nauwelijks om een lepel vast te houden.”

„De huisarts stuurde me door naar een internist. Ik had zelf al wat op internet gelezen. Mijn symptomen leken op ME. Het chronisch vermoeidheidssyndroom. De internist onderschreef dat. Ik had ME.”

„Niet leuk natuurlijk, maar ergens ook een opluchting. Ik wist

wat ik had. Nu kon ik aan de slag om me beter te gaan voelen.”

„Ik werd doorverwezen naar het revalidatiecentrum. Vier dagen per week volgde ik een intensief programma. Zwemmen, mindfulness, fysiotherapie, cognitieve therapie. Want ME, zo was het idee, zat toch ook vooral tussen de oren. Al is het echt een ziekte.”

„Even leek het te helpen. Maar de klachten kwamen weer terug. Evenwichtsstoornissen, moe, uitval, pijn. Ik voelde me verschrikkelijk slap, ziek.”

„Werken ging nauwelijks. Ik vroeg een WIA-uitkering aan. Maar er werd geconstateerd dat ik ondanks wat beperkingen best aan de slag kon. Zelfs 32 uur per week, was het oordeel.”

„Ik probeerde het, kreeg eenvoudig werk. Ik moest dossiers opruimen. Maar als ik er één had weggewerkt, was ik al weer volkomen uitgeput.”

„Ik werd wanhopig. Ging aan alles twifelen. Wat was er met me? Hoe kon ik weer beter worden? Ik raakte gefrustreerd, boos, kwaad op mijn lichaam dat het niet deed. Ik wilde weer leven als vroeger. Weer actief zijn.”

„Ik zocht op internet, kwam in het alternatieve circuit terecht. Mijn vertrouwen in de reguliere gezondheidszorg was verdwenen. Het ene na het andere stempel werd op me geplakt. Van fybromyalgie tot ADD. Ik slikte medicijnen, volgde therapieën, deed kuren. Niks hielp.”

„Uiteindelijk kwam ik terecht bij een alternatieve arts in Utrecht. Het was inmiddels 2012. Hij kwam op Lyme. Stuurde mijn bloed naar Amerika en Duitsland voor Western Blot en LTT-testen. Die wezen uit: het was Lyme.”

„Ik was er al eens op getest. De Elisa-test. Maar die wees uit dat ik het niet had. Achteraf blijkt die test niet betrouwbaar. Maar aan de Amerikaanse LTT-test wil Nederland niet.”

„Inmiddels ben ik verder. Lyme. En nee, ik herinner me geen tekenbeer. Misschien in Vietnam? Misschien in de Biesbosch? Ik weet het niet. Maar net als destijds met de diagnose ME voelde Lyme als opluchting. Ik wist en weet nu wat er met me is. De Utrechtse arts gaf me een kuur. Die werkte niet. Integendeel. Ik viel af, kreeg last van zichtsverlamming, werd erg ziek. Uiteindelijk ben ik teruggekeerd naar de reguliere gezondheidszorg.”

„Ik ben nu in behandeling bij het Rotterdamse Maasstadziekenhuis. Ik heb net 21 dagen infuus achter de rug. Ben nu aan heftige antibiotica Of het werkt? Ik hoop het.”

„Ik ben ziek. En heb tot nog toe klachten. Toch geef ik de hoop niet op. Ik ben jong. Ik heb nog veel plannen die ik wil uitvoeren. Ik wil nog graag moeder worden. Ik wil leven en zal leven.”

„Ik ben me gaan inzetten voor lotgenoten. Lyme wordt nauwelijks her- en erkent. De diagnostiek is slecht, geld voor onderzoek ontbreekt. Dat moet veranderen.”

Ziekte van Lyme dikwijls laat ontdekt

De ziekte van Lyme wordt meestal opgelopen na een beet van een besmette teek. De ziekte is een infectie die wordt veroorzaakt door de bacterie borrelia. Niet elke teek draagt die bij zich. Het aantal besmette teken neemt wel toe.

De Nederlandse Vereniging voor Lyme patiënten luide de alarmklok. Inmiddels, zo stelt de vereniging lijden meer dan een half miljoen Nederlanders aan de ziekte van Lyme. Dat aantal groeit jaarlijks met tienduizenden.

Lyme is moeilijk te diagnosticeren. Een aantal patiënten ziet na een tekenbeet een rode kring op de huid ontstaan. Dat is een indicatie. Die kring blijft vaak ook uit.

De tests die in Nederland worden gehouden, zijn niet erg adequaat. De Lymevereniging meldt dat de helft van de uitslagen onterecht 'negatief' is. Vaak wordt Lyme pas ontdekt nadat patiënten al talloze specialisten bezochten, verkeerde diagnoses en behandelingen kregen. En met de nodige scepsis zijn benaderd.

De vereniging heeft -met succes- het onderwerp via een burgerinitiatief op de agenda van de Tweede Kamer gekregen. Binnenkort wordt er over gesproken. De Lyme patiënten willen dat de Kamer zich onder meer hard maakt voor meer onderzoek, aandacht voor Lyme bij artsopleidingen, betere diagnosemogelijkheden en het inrichten van een expertisecentrum.

Lyme kan vlak na ontdekking succesvol worden bestreden met antibiotica. Duurt het lang dan kunnen de gevolgen groot zijn en lijden tot invaliditeit, pijn, ernstige geheugenstoornissen en meer. Onlangs werd bekend dat vijf patiënten zelfmoord pleegden.

Op 17 mei is er in Eindhoven een grote Lyme-protestdag.

Hemelboompje dood, plantertje groot

door **Corné Luyken**

BREDA – De hemelboom die Janus Oomen in het Valkenberg in Breda heeft geplant, is gaan hemelen. De ooit trotse boom is door de plantsoendienst geminimaliseerd tot een droge stam van nog geen meter hoog.

Oomen heeft de verdwenen hemelboom in 2010 cadeau gekregen van de gemeente Breda. Van 1997 tot 2010 was hij als wethouder verantwoordelijk voor de buitenruimte. Zijn inzet verdiende geen bloemetje maar een boompje met plaquette, zo moet de gemeente vier jaar geleden hebben gedacht.

Onfortuinlijk genoeg is uitgerend deze boom getroffen door een dodelijke ziekte, blijkt uit navraag bij de gemeente. De boom is grotendeels geruimd om de omgeving voor vallende takken te behoeden.

Het restant geeft een wat treurige aanblik. Door het rechthoekige perceeltje, de plaquette en het restant van de stam lijkt de bedank-

► **De hemelboom, die voormalig wethouder Janus Oomen kreeg bij zijn afscheid, is omver gezaagd**

plek meer op een grafmonument. Volgens omwonenden gaan passanten regelmatig op de plaquette kijken om te achterhalen wie hier wordt herdacht.

Oomen heeft per toeval over de kap van zijn boom vernomen. Hij is vast van plan om het resultaat spoedig in oenschouw te nemen. „Ze zeggen wel eens; boompje groot, plantertje dood. Maar gelukkig is het hier net andersom”, reageert hij vrolijk. Toch had hij het netjes gevonden als hij officieel over de kap was geïnformeerd. De gemeente laat weten dat het restant van de boom nog verwijderd zal worden. Daarna wordt er een nieuwe hemelboom geplant.

■ De bedankplek lijkt nu meer op een grafmonument. foto Léon Krijnen